

nævnte personer i overensstemmelse med reglerne i § 152 b indbringes:

- a) afgørelser, hvorved landsnævnet tiltræder de i stk. 1, I a-c, omhandlede beslutninger af et børneværnsudvalg,
- b) landsnævnets beslutning om anbringelse af et barn uden for hjemmet i henhold til § 131 og landsnævnets beslutning om forbud i henhold til § 114, stk. 2, mod et barns flytning fra et plejehjem til forældrenes eller en af forældrenes hjem, jfr. § 153, stk. 1,
- c) landsnævnets nægtelse af at godkende et børneværnsudvalgs beslutning om ophør af forsorgen for et barn, uden at tilslutning foreligger fra vedkommende forstander, forening eller særforsorgsinstitutions leder, jfr. § 169, stk. 4.

II. For *socialministeren* kan af børneværnsudvalget indankes:

- a) landsnævnets afgørelse med hensyn til, hvorvidt en udgift vil kunne afholdes som børneværnsudgift, jfr. § 58, stk. 2,
- b) landsnævnets afgørelse i henhold til § 153, stk. 1,
- c) landsnævnets nægtelse af godkendelse af børneværnsudvalgets indstilling om et barns udgang af forsorg som uopdrageligt, jfr. § 170, stk. 3.

De under c) nævnte afgørelser kan ligeledes indankes af vedkommende forstander, jfr. § 170, stk. 3.

For *socialministeren* kan endvidere af vedkommende institution for særfor-
sorg indankes

- d) landsnævnets godkendelse af børneværnsudvalgets beslutning om ophør af særfor-
sorg, jfr. § 169, stk. 4.

Stk. 3. Amternes afgørelser i henhold til dette afsnit kan indankes for *socialministeren* i følgende tilfælde:

- a) afgørelserne i de i stk. 1, III a-e, nævnte tilfælde,
- b) godkendelse af et børneværnsudvalgs beslutning om udstrækning ud over barnets 18. år af en i henhold til kapitel VIII besluttet foranstaltning, jfr. § 167, stk. 2.

Stk. 4. Anke må i de i stk. 2, I, nævnte tilfælde (indbringelse af landsnævnets afgørelser for retten) finde sted inden 8 uger og i de øvrige i nærværende paragraf

nævnte tilfælde inden 14 dage, efter at meddelelse om afgørelsen er givet, eller i de tilfælde, hvor udvalgets beslutning skal forkyndes, inden 14 dage efter at forkyndelse er sket, forsøgt eller frafaldet, jfr. dog § 50, stk. 4. Anke har ikke opsættende virkning, medmindre vedkommende ankeinstans bestemmer andet, jfr. dog § 152, stk. 5.

Stk. 5. Klager over, at et udvalg har vægret sig ved at gribe ind til værn for et barn i medfør af bestemmelserne i kapitel IX, eller over, at et udvalg i øvrigt ikke varetager de udvalget i henhold til bestemmelserne i dette afsnit påhvilende opgaver på forsvarlig måde, må rettes til landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg, der eventuelt vil kunne gå frem efter reglerne i § 153.“

Til § 91.

Stk. 1 affattes således:

„Såfremt udvalget gennem henvendelse fra forældrene til vedkommende barn, gennem anmeldelse eller indberetning eller på anden måde bliver bekendt med forhold, der antages at gøre det påkrævet at bringe reglerne i dette afsnit til anvendelse over for et barn, påhviler det udvalgets formand, eller i hans forfald næstformanden, at drage omsorg for, at de fornødne undersøgelser i sagen foretages, jfr. §§ 92-93.“

I stk. 2 indsættes som nyt 5. punktum ordene:

„Afviger dommerens synspunkter fra udvalgets, jfr. § 85, stk. 2, skal dette ligeledes tilføres protokollen.“

Til § 92.

I stk. 1 indføjes som nyt 2. punktum:

„Hvor det er muligt, bør udvalget ved disse undersøgelser benytte personer, der har en uddannelse, der gør dem særligt egnede til at foretage undersøgelserne.“

Stk. 2 affattes således:

„Går barnet i skole, eller har det gået i skole, skal dennes erklæring indhentes; i øvrigt skal som regel erklæringer indhentes fra vedkommende præst, læremester eller husbond og eventuelt fra den læge, der har behandlet barnet. Er barnet undersøgt af en skolepsykolog, konsulent for særundervisning eller lignende, skal der endvidere indhentes erklæring fra denne. Udvalget er berettiget til at forlange, at de, der i over-